

UVODNI BIBLIJSKI REDCI

Treće tromjesečje 2020.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, temelje se na riječima
Duha proroštva iz knjige Ellen G. White,
Naš brižni Otac, Znaci vremena, Zagreb 2013.
Neka ove nadahnute i poučne misli,
uz nekoliko prethodnih riječi pozdrava,
posluže kao uvod u bogoslužje.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2020.
Za internu uporabu

4. srpnja 2020.

Bog je s nama

“Evo, Djevica će začeti i roditi sina, i dat će mu ime Emanuel!” — što znači: Bog je s nama.” (Matej 1,23)

Gospodin Isus Krist bio je jedno s Ocem od vječnih vremena; On je bio “otisak njegove biti”, otisak Njegove veličine i veličanstva, “odsjev njegova sjaja”. On je došao na naš svijet kako bi objavio ovu slavu. On je došao na ovu grijehom pomračenu Zemlju da otkrije svjetlost Božje ljubavi, da bude “Bog s nama”. ...

Naš mali svijet udžbenik je svemira. Božja divna namjera milosti, tajne spasonosne ljubavi — tema je u koju i “anđeli žele zaroniti” i koja će se proučavati kroz beskrajne vjekove. Izbavljena će i bezgrešna bića u Kristovom križu pronaći svoj nauk i svoju pjesmu. Vidjet će se da je slava koja blista s Kristova lica slava samopožrtvovne ljubavi. U svjetlosti s Golgote vidjet će se da je zakon te ljubavi pune samoodricanja — zakon života za Zemlju i Nebo; da ljubav koja “ne traži svoje” ima svoj izvor u Božjem srcu. ...

Isus je mogao ostati kraj svojeg Oca. On je mogao zadržati slavu Neba i poštovanje anđela. Međutim, On je izabrao vratiti žezlo u Očeve ruke i sići s prijestolja svemira kako bi mogao donijeti svjetlost onima koji su u mraku i život onima koji ginu.

Ovaj je veliki cilj bio nagoviješten slikama i simbolima. Grm koji je gorio, u kojemu se Krist javio Mojsiju, otkrivao je Boga. ... Svemilostivi Bog skrivao je svoju slavu najjednostavnijom slikom, da bi Ga Mojsije mogao promatrati i živjeti. Tako je i u stupu od oblaka danju i stupu od ognja noću Bog održavao vezu s Izraelom, otkrivajući ljudima svoju volju i pružajući im svoju milost. Božja je slava bila prigušena, a Njegovo veličanstvo obavijeno velom, kako bi Ga slabi vid ograničenih ljudi mogao gledati. Tako je Krist trebao doći u “poniženom tijelu” (Filipljanima 3,21), biti “sličan ljudima” (Filipljanima 2,7). ... Njegova je slava bila obavijena velom, Njegova veličina i veličanstvo bili su skriveni, da bi se mogao približiti tužnim ljudima, izloženim kušnji. (*Isusov život*, str. 9,10)

11. srpnja 2020.

Posvojeni sinovi i kćeri

***“U ljubavi nas predodredi sebi za sinove po Isusu Kristu, prema odluci svoje volje, na hvalu slave svoje milosti.”
(Efežanima 1,5.6)***

Prije nego što su bili postavljeni temelji Zemlji, bio je dan zavjet da će svi koji budu poslušni, svi koji zahvaljujući obilnoj milosti koja im ja stavljena na raspolaganje, postanu sveti po karakteru i bez mrlje pred Bogom primajući ponudenu milost, biti Božja djeca. (6BC 1114)

Kada povjerujemo da smo postali Njegovi posvojenjem, moći ćemo unaprijed osjetiti okus Neba. ... Tada ćemo uživati u Njegovoj blizini, održavati sretno zajedništvo s Njim. Steći ćemo jasan uvid u Njegovu nježnost i sućut i naša će se srca slomiti i omekšati dok budemo razmišljali o ljubavi koja nam je bila ukazana. Stvarno ćemo osjetiti da Isus boravi u našoj duši; prebivat ćemo u Njemu i osjećati se ugodno u zajedništvu s Njim. ... Steći ćemo iskustvo s Božjom ljubavlju i počivati u Njegovoj ljubavi. Nijedan jezik to ne može opisati, to jednostavno nadilazi naše razumijevanje. Bit ćemo jedno s Kristom i naš život bit će sakriven s Kristom u Bogu. Obećanje koje smo dobili glasi: kada se pojavi Onaj koji je naš život, i mi ćemo se pojaviti s Njime u slavi! S dubokim povjerenjem možemo Boga nazivati svojim Ocem! (3BC 1147,1148)

Svi koji su rođeni u nebeskoj obitelji, u osobitom su smislu braća i sestre našega Gospodina. Kristova ljubav povezuje u zajednicu članove Njegove obitelji, i gdje god se ona pokaže, otkriva se božansko srodstvo. ...

Ljubav prema čovjeku je zemaljski izraz ljubavi prema Bogu. Kralj slave postao je jedno s nama da bi nam usadio ovu ljubav, da bi nas učinio djecom jedne obitelji. Kad se ispune Njegove oproštajne riječi — “Ljubite jedan drugoga kao što sam ja ljubio vas!” (Ivan 15,12) — kad budemo voljeli ovaj svijet kao što ga je On volio, tada je ostvarena Njegova misija za nas. Pripremljeni smo za Nebo — jer imamo Nebo u svom srcu. (*Isusov život*, str. 529,532)

18. srpnja 2020.

Blagoslovi poslušnosti

“Milje mi je, Božje moj, vršit volju tvoju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim.” (Psalam 40,9)

Kakav je samo naš Bog! On vlada svojim kraljevstvom marljivo i brižljivo. On je podigao ogradu — Deset zapovijedi — oko svojih podanika da bi ih sačuvao od posljedica prijestupa. Zahtijevajući poslušnost zakonima svojega kraljevstva, Bog je svojem narodu osigurao zdravlje i sreću, mir i radost. On je svojim podanicima pokazao da se savršenstvo karaktera koje zahtijeva može steći jedino upoznavanjem s Njegovom riječju.

Pravi tražilac koji želi postati sličan Isusu u riječima, životu i karakteru razmišljat će o svojem Otkupitelju, i gledajući Njega, preobražavat će se u Njegovo obličje zato što se moli i čezne za naravi i umom Isusa Krista. ... On čezne za Bogom. Povijest njegovog Otkupitelja, neizmjerana žrtva koju je prinio, sve to dobiva punu vrijednost u njegovim očima. Krist, Veličanstvo Neba, postao je siromašan da bismo se mi Njegovim siromaštvom obogatili; da budemo bogati ne samo sposobnostima, već i dostignućima.

To su bogatstva koja Krist iskreno želi da Njegovi sljedbenici steknu. Kada pravi tragalac istine čita Božju riječ i otvara svoj um da je primi, on svim svojim srcem teži za istinom. Ljubav, sućut, nježnost, uslužnost, kršćanska uljudnost, osobine koje će vladati u nebeskim stanovima — koje je Krist otišao pripremiti onima koji Ga ljube — obuzimaju njegovu dušu. Njegova odluka je čvrsta. On je odlučio stati na stranu pravednosti. Istina je našla put do njegovog srca i tu ostaje usadena djelovanjem Svetoga Duha, koji je istina. Kada istina zavlada srcem, čovjek to otvoreno pokazuje time što postaje upravitelj Kristove milosti. (TM 121,122)

Svaki upravitelj dobiva poseban posao koji treba obaviti radi unapređenja Božjeg kraljevstva. ... Darovi govora, pamćenja i imovine trebaju se udružiti na slavu Bogu i radi unapređenja Njegovog kraljevstva. On će blagosloviti pravilnu upotrebu darova koje nam je dao. (CS 116)

25. srpnja 2020.

U Svetinji nad svetinjama

“Ali je Jahve u svojem svetom Hramu: nek’ zemlja sva zašuti pred njime!” (Habakuk 2,20)

Vidjela sam prijestolje i na njemu Oca i Sina. Promatrala sam Isusovo lice i divila se Njegovoj umilnosti. Oca nisam mogla vidjeti jer Ga je zaklanjao oblak blještave svjetlosti. Upitala sam Isusa je li Njegov Otac tijelom sličan Njemu. Potvrdio je da jest, ali Ga nisam mogla vidjeti jer, rekao je: “Kad bi samo jednom vidjela Njegovu slavu, ne bi ostala živa.” ...

Vidjela sam kako Otac ustaje sa svojeg prijestolja i u ognjenim kolima odlazi u Svetinju nad svetinjama iza zastora i sjeda. ... Zatim su do mjesta gdje se Isus nalazio došla kola od oblaka, s kotačima kao ognjeni plamen, okružena anđelima. Stupio je u kola i bio prenesen u Svetinju nad svetinjama gdje je sjedio Otac. Tu sam vidjela Isusa, Velikog svećenika, kako stoji pred Ocem. (*Rani spisi*, str. 64,65)

Dva prelijepa kerubina, svaki s jedne strane Kovčega, stajala su raširenih krila pruženih iznad Kovčega i dodirivala se iznad Isusove glave dok je stajao pred prijestoljem milosti. Lica su im bila okrenuta jedno prema drugome, a pogled usmjeren na Kovčeg prikazujući nebeske vojske koje sa zanimanjem gledaju Božji zakon. Između kerubina bila je zlatna kadionica i kad su se molitve svetih, upućene vjerom, dizale do Isusa koji ih je prinosiso svojem Ocu, iz kadionice se podigao oblak tamjana, nalik na dim prekrasnih boja. Iznad mjesta gdje je Isus stajao pred Kovčegom nalazila se izuzetno jaka svjetlost u koju nisam mogla gledati; izgledala je kao Božje prijestolje. (Isto, str. 206)

Naš raspjeti Gospodin zauzima se za nas u prisutnosti Oca pred prijestoljem milosti. Mi se možemo pozivati na Njegovu žrtvu pomirnicu da dobijemo oprost, opravdanje i posvećenje. Zaklano Janje je naša jedina nada. ... Krist je u svojoj slavi zainteresiran za naš uspjeh. On je duboko zainteresiran za cijelo čovječanstvo. On je naš Spasitelj pun suosjećanja. (7BC 948)

1. kolovoza 2020.

Izvor sućuti i milosti

“Prijestolje je tvoje, Bože, u vijeke vjekova, i pravedno žezlo — žezlo je tvog kraljevstva!” (Psalam 45,7)

Premda se uznio na Nebo u Božju nazočnost dijeleći prijestolje svemira, Isus nije ništa izgubio od svoje suosjećajne naravi. Danas je isto nježno, suosjećajno srce otvoreno za sve patnje čovječanstva. Ruka koja je bila probodena, danas je ispružena da mnogo obilnije blagoslovi Njegov narod koji je na svijetu. ...

U svim našim kušnjama imamo sigurnog Pomoćnika. On nas neće ostaviti same da se borimo s kušnjama, da se borimo sa zlom i na kraju budemo slomljeni teretom i tugom. Premda je sada sakriven od očiju smrtnika, uho vjere može čuti Njegov glas kako govori: “Ne boj se, jer sam ja s tobom! “Onaj koji živi! Bio sam mrtav, ali, evo, živim u vijeke vjekova.” (Otkrivenje 1,18) (*Isusov život*, str. 396)

Oni koji odbace bezakonje iz svojega srca i podignu ruke iskreno se obraćajući Bogu, dobit će pomoć koju im jedino Bog može pružiti. Otkup je već plaćen za duše ljudi i oni imaju priliku pobjeći iz ropstva grijehu i steći oprost, neporočnost i Nebo. ... Oni koji često dolaze pred prijestolje milosti, koji upućuju iskrene, ozbiljne molitve tražeći božansku mudrost i silu, svakako će postati aktivni, korisni Kristovi sluge. Možda neće imati velike sposobnosti, ali u poniznosti srca i čvrstom oslanjanju na Krista, oni mogu obaviti korisno djelo u dovođenju duša Kristu. ...

Tisuće ljudi imaju pogrešno razumijevanje o Bogu i Njegovim osobinama. ... Bog je Bog istine! Pravednost i milost osobine su Njegovog prijestolja. On je Bog ljubavi, sućuti i njeznog suosjećanja. Tako je i predstavljen preko svojeg Sina, našeg Spasitelja. On je Bog strpljenja i dugog podnošenja. Ako je Biće koje obožavamo takvo, ako je takav Njegov karakter koji želimo usvojiti, onda doista obožavamo pravog Boga!

Kada slijedimo Krista, Njegove zasluge, pripisane nama, pojavljuju se pred Ocem kao slatki miris. Vrline karaktera našega Spasitelja, usadene u naše srce, širit će svuda oko nas predivan miris. (5T 173,174)

8. kolovoza 2020.

Da nas privuče k Bogu

“Iz daljine mu se Jahve ukaza: ‘Ljubavlju vječnom ljubim te, zato ti sačuvah milost.’” (Jeremija 31,3)

Gospodin života i slave zaodjenuo je svoju božansku narav ljudskom kako bi pokazao čovjeku da nas Bog, darom Isusa Krista, želi povezati sa sobom. Bez zajednice s Bogom nema prave sreće. Čovjek koji je pao treba naučiti da Bog ne može biti zadovoljan dok svojom ljubavlju ne zagrli grešnika koji se kaje i koji je preobražen zaslugom bezgrešnog Janjeta.

Sva djelatnost nebeskih bića teži k ovom cilju. Njihovo je poslanje da pod upravom svojega božanskog Vođe vrate one koji su se prestupanjem udaljili od svojeg nebeskog Oca. Bio je načinjen plan koji je pred očima svijeta trebao otkriti divnu milost i ljubav Isusa Krista. Beskrajna cijena koju je Božji Sin platio za otkup čovjeka otkriva nam Božju ljubav. Taj slavni plan izbavljenja omogućuje spasenje cijelog svijeta. Grešni i pali čovjek može postati savršen u Isusu Kristu, zahvaljujući oprostima grijeha i Kristovoj pravednosti koja mu se uračunava. (*Poruke mladima*, str. 115)

U svim djelima dobročinstva koja je Isus učinio, nastojao je uvjeriti ljude u roditeljske i dobrohotne osobine Boga. ... Isus želi da shvatimo Očevu ljubav i zato nas pokušava privući k Njemu otkrivajući nam Njegovu roditeljsku nježnost. On želi da cijeli naš vidokrug bude ispunjen savršenstvom Božjeg karaktera. ... On je jedino živeći među ljudima mogao prikazati milost, sućut i ljubav svojega nebeskog Oca; samo je djelima dobročinstva mogao prikazati Božju milost. (SD 139)

Krist je došao Božju ljubav objaviti svijetu, srca svih ljudi privući k sebi. ... Ako se ne budemo odupirali sili kojom nas Kristova ljubav privlači k Njemu, učinit ćemo prvi korak prema spasenju. ... Da bi ljudi mogli shvatiti radost oprosta, mir Božji, Krist ih privlači pokazivanjem svoje ljubavi. Ako se odazovu Njegovim pozivima, ako pokore svoje srce Njegovoj milosti, On će ih voditi, korak po korak, prema potpunoj spoznaji Sina Božjega, a to je vječni život. (ISM 323,324)

15. kolovoza 2020.

Uvjeti Saveza

“Stoga, budete li mi se vjerno pokoravali i držali moj Savez, vi ćete mi biti predraga svojina mimo sve narode — ta moj je sav svijet!” (Izlazak 19,5)

Bog je u početku ljudima dao svoj Zakon da bi im omogućio postizanje sreće i vječnoga života. (*Proroci i kraljevi*, str. 115)

Deset zapovijedi: “Ne čini!” i: “Čini!” deset je obećanja koja se odnose na nas ako budemo poslušni Zakonu koji vlada u svemiru. “Ako me ljubite, vršit ćete moje zapovijedi.” (Ivan 14,15) To je srž i bit Božjeg zakona. Tu su objavljeni uvjeti spasenja svakom Adamovom sinu i kćeri. ...

Ovaj Zakon od deset načela, prožetih najvećom ljubavlju koja je mogla biti ukazana čovjeku, predstavlja glas Boga koji se s Neba obraća duši i obećava: “Ovo čini i nećeš pasti pod Sotoninu vlast i upravu!” Nema negacija u ovom Zakonu! (1BC 1105)

Uvjet za vječni život i danas je upravo onakav kakav je uvijek bio, upravo onakav kakav je bio u Raju prije pada naših praroditelja; savršena poslušnost Božjem zakonu, savršena pravednost. Kada bi se vječni život mogao dobiti pod bilo kojim drugim uvjetom, sreća cijelog svemira bila bi dovedena u opasnost. Stvorila bi se mogućnost da grijeh, sa svim posljedicama nesreće i bijede, postane besmrtnan. (*Put Kristu*, str. 64; izd. 2012.)

Krist nije umanjio zahtjeve Zakona. Nedvosmisleno jasnim riječima ukazao je na poslušnost kao uvjet za vječni život — bio je to isti uvjet koji je bio postavljen i Adamu prije pada u grijeh. ... Zahtjev u Savezu milosti isto je toliko širok kao i zahtjev postavljen u Edenu — usklađivanje s Božjim zakonom koji je svet, pravedan i dobar. (*Isusove usporedbe*, str. 268,269)

Isti ideal karaktera prikazan je u Starom i u Novom zavjetu. Taj ideal nije takav da ga ne bismo mogli postići. U svakoj zapovijedi ili nalogu koji Bog daje, postoji i obećanje, najpouzdanije obećanje koje se krije u zapovijedi. Bog se pobrinuo da Mu možemo postati slični. To će i postići sa svima koji svojom izopačenom voljom ne ometu djelovanje Njegove milosti. (*Misli s Gore blaženstava*, str. 68)

22. kolovoza 2020.

Napisan u srcu

“Nego ovo je Savez što ću ga sklopiti s domom Izraelovim poslije onih dana — riječ je Jahvina: Zakon ću svoj staviti u dušu njihovu i upisati ga u njihovo srce. ... Jer ću oprostiti bezakonje njihovo i grijeha se njihovih neću više spominjati.” (Jeremija 31,33.34)

Isti zakon koji je bio napisan na kamenim pločama Sveti Duh je napisao na pločama srca. Umjesto da pokušavamo postići svoju vlastitu pravednost, mi prihvaćamo Kristovu pravednost. Njegova krv čisti naše grijeha. Njegova se poslušnost pripisuje nama. Tada će srce obnovljeno Svetim Duhom donijeti plodove Duha. Mi ćemo Kristovom milošću živjeti životom poslušnosti Božjem zakonu koji je napisan na našim srcima. Budući da imamo Kristov Duh, mi ćemo hodati kao što je on hodio. (*Patrijarsi i proroci*, str. 305)

Postoje dvije zablude kojih se Božja djeca — osobito ona koja su se tek počela oslanjati na Njegovu milost — posebno moraju čuvati. Prva ... jest gledanje na svoja djela, oslanjanja na ono što djela mogu učiniti da bi nas dovela u sklad s Bogom. Onaj tko pokušava postati svet svojim djelima, vršenjem Zakona — pokušava nemoguće. ...

Druga, ništa bezopasnija krajnost, jest zabluda da vjerovanje u Krista oslobađa čovjeka vršenja Zakona i da naša djela nemaju nikakvog utjecaja na naše spasenje budući da samo vjerom dobivamo Kristovu milost. A ako je Zakon upisan u srce, neće li on oblikovati život? ... Umjesto da nas oslobodi poslušnosti, upravo nas vjera — i samo vjera — čini sudionicima Kristove milosti, što nas osposobljava da budemo poslušni. ...

Tamo gdje se ne radi samo o vjerovanju u Božju riječ, već i o pokoravanju volje Njemu, gdje se srce podredilo Njemu, osjećaji usmjerili prema Njemu — tamo je vjera, vjera koja kroz ljubav radi i očičava dušu. Tom vjerom srce se obnavlja u Božje obličje. ... I pravednost Zakona se ispunila u “... onima, koji su u Kristu Isusu” i ne hode po tijelu. (Rimljanima 8,1 — Šarić). (*Put Kristu*, 2013., str. 61—66)

29. kolovoza 2020.

Božji vječni zalog

“On se uvijek sjeća svojega Saveza, riječi koju daje tisući naraštaja.” (Psalam 105,8)

Bog stoji iza svakog obećanja koje je dao. S Biblijom u ruci recite: “Molite, i dat će vam se! Tražite, i naći ćete! Kucajte, i otvorit će vam se!” (Matej 7,7) ...

Duga oko prijestolja je jamstvo da je Bog istinit, da u Njemu nema promjene, da nema mijena svjetla i mraka. Mi smo griješili protiv Njega i ne zaslužujemo Njegovu naklonost; ipak, On stavlja na naše usne najčudesniju molitvu: “Ne odbaci nas, rad imena svoga, ne sramoti prijesto Slave svoje, spomeni se i nemoj razvrći Saveza svog s nama!” (Jeremija 14,21) On se obvezao da će čuti naš vapaj kada izidemo pred Njega priznajući Mu svoju nedostojnost i svoj grijeh. Čast Njegovog prijestolja stoji kao zalog da će ispuniti riječ koju nam je dao. (8T 23)

Svatko od nas tko nudi sebe Gospodinu u službu, ne uskraćujući Mu ništa, dobiva snagu za postizanje nemjerljivih rezultata. Gospodin Bog obvezao se vječnim Savezom da će udijeliti snagu i milost svakome tko se posvećuje poslušnošću Istini. (7T 30,31)

Tijekom te kratke molitve Nehemija je stupio u blizinu Kralja nad kraljevima i privukao na svoju stranu silu koja može obratiti srca kao što se skreću riječni tokovi (vidi Nehemija 1 i 2).

Molitva kakvom se Nehemija molio u času svoje potrebe sredstvo je koje kršćaninu stoji na raspolaganju u okolnostima kad ostali oblici molitve nisu mogući. Opterećeni radnici na užurbanim stazama života, natovareni i skoro svladani teškoćama, mogu poslati molbu Bogu i zatražiti Njegovo vodstvo. ... U času iznenaodne teškoće ili opasnosti duša se može obratiti Onomu koji je obećao da će priskočiti u pomoć svojim vjernim i odanim sljedbenicima kad god zavape k Njemu. U svim okolnostima, u svim prilikama, duša opterećena žalošću i brigama, ili pod udarom surovih kušnji, može naći sigurnost, potporu i pomoć u nepresušnoj ljubavi i snazi Boga koji drži svoje obećanje. (*Proroci i kraljevi*, str. 402)

5. rujna 2020.

Neopisiva osamljenost

**“U kaci sam sâm gazio, od narodâ nikog ne bijaše.” (Iza-
ija 63,3)**

Ipak je Isus kroz djetinjstvo, mladost i zrelu dob prolazio sâm. U svojoj čistoći i vjernosti sam je gazio u kaci, nikoga od ljudi nije bilo da Mu pomogne. Nosio je strašan teret odgovornosti za spasenje ljudi. Znao je da će, ako ne dođe do odlučne izmjene načela i ciljeva ljudskog roda, sve biti izgubljeno. To je bilo breme na Njegovoj duši i nitko nije mogao procijeniti teret koji Ga je pritiskivao. (*Isusov život*, str. 61)

Tijekom cijelog Njegovog života, Njegova majka i braća nisu shvaćali Njegovu misiju. Čak Ga ni Njegovi učenici nisu razumijevali. On je prebivao u vječnoj svjetlosti, kao jedan s Bogom, ali svoj život na Zemlji morao je provesti u osamljenosti.

Kao jedan od nas, morao je nositi teret naše krivnje i nesreće. Bezgrešni je morao osjetiti sramotu grijeha. Onaj koji je volio mir, morao je prebivati s nemirom, istina je morala boraviti s neistinom, čistoća s nečistoćom. Svaki grijeh, svaka nesuglasica, svaka ponižavajuća požuda koju je prijestup donio bila je mučnije za Njegov duh.

Sam je morao utrti stazu, sam je morao nositi teret. Na Njemu, koji je ostavio svoju slavu i prihvatio slabosti ljudskog roda, mora počivati otkupljenje svijeta. On je sve to vidio i osjećao, ali je Njegov cilj ostao nepoljuljan. O Njegovoj mišici ovisilo je spasenje palog roda i On je ispružio svoju ruku da bi uhvatio ruku Svemoćne ljubavi. (Isto, str. 74,75)

Kristovu osamljenost, Njegovu odvojenost od nebeskih dvorova, to što je živio životom ljudi, učenici nisu nikada shvaćali ili cijenili kao što bi trebalo. ...

Ista potreba vidi se danas i u našem svijetu. Samo malo ljudi pravilno cijeni što je sve Krist za njih. Kad bi to činili, izrazili bi veliku ljubav poput Marijine i bilo bi obilje mirisnih pomazanja. ... Ništa se ne bi smatralo previše dragocjenim da se pokloni Kristu, nikakvo samoodricanje i samopožrtvovnost previše velikima da se podnesu zbog Njega. (Isto, str. 461)

12. rujna 2020.

Grijesi cijeloga svijeta

“Za naše grijehе probodoše njega, za opacine naše njega satriješe. Na njega pade kazna — radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše.” (Izaija 53,5)

Neki imaju ograničeno razumijevanje djela pomirenja. Oni misle da je Krist podnio samo mali dio kazne zbog kršenja Božjeg zakona. Oni smatraju da je On, premda je kao Božji dragi Sin iskusio Njegov gnjev, ipak u svemu svojem bolnom stradanju imao dokaze da Ga Otac ljubi i prihvaća; da su vrata groba pred Njim ipak bila rasvijetljena blistavom nadom i da je imao jasni dokaz o svojoj budućoj slavi. To je velika zabluda! Kristove najteže muke prouzročio je osjećaj negodovanja Njegovog nebeskog Oca. Zbog toga je muka Njegove duše bila tako snažna da čovjek o njoj može imati tek nejasnu sliku.

Kod mnogih izvještaj o utjelovljenju i poniženju našega božanskog Gospodina ne pobuđuje dublje zanimanje i ne pokreće dušu niti utječe na život ništa više od povijesnih izvještaja o smrti mučenika koji su umrli za Isusa. Mnogi su umrli nakon dugog mučenja; drugi su bili razapeti na križ. U čemu se smrt dragog Božjeg Sina razlikuje od njihove? Činjenica je da je umro na križu najokrutnijom smrću; pa ipak su i drugi, Njega radi, jednako patili što se tiče tjelesnog mučenja. Zašto su onda Kristove patnje bile strašnije od patnji drugih koji su položili život za Njega? ...

Krist nije ni na trenutak, čak ni u najvećoj muci, popustio neprijatelju koji Ga je mučio. Legije zlih anđela okružile su Božjeg Sina, ali svetim anđelima rečeno je da ne razbijaju njihove redove i da se ne upuštaju u borbu s neprijateljem koji je izazivao i nasrtao. Nebeskim anđelima nije bilo dopušteno da služe izmučenom duhu Božjeg Sina. U tom strašnom času tame, kada je lice Njegovog Oca bilo sakriveno, kada su Ga okružile legije zlih anđela, kada su na Njemu bili grijesi cijeloga svijeta, s Njegovih su se usana otele riječi: “Bože moj, Bože moj! Zašto si me ostavio?” (Matej 27,46 (*Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 2, 180, 181))

19. rujna 2020.

Tako dragocjeno — a opet besplatno

“Tako izvršenjem zapovijedi od jednoga dolazi na sve ljude opravdanje koje se sastoji u životu.” (Rimljanima 5,18)

Novcem se ne može kupiti, razumom se ne može shvatiti, silom se ne može osvojiti; ali svima koji je prihvate, Božja slavna milost daje se besplatno. Međutim, ljudi mogu shvatiti svoju potrebu i ako se ne budu oslanjali na sebe, mogu dobiti spasenje kao dar. Oni koji dođu na Nebo, neće stići svojom pravednošću, niti će im se nebeska vrata otvoriti zbog bogatih darova u zlatu i srebru, nego će dobiti pristup u mnoge stanove u kući svojega Oca zaslugom Kristovog križa.

Za grešne ljude, najuzvišenija utjeha, najveći razlog za radošno klicanje bit će u tome što je Nebo dalo Isusa kao Spasitelja grešnika. ... On se ponudio da prijeđe preko tla na kojem se Adam spotaknuo i pao, da se suoči s kušnjom na bojnopolju i da je pobijedi umjesto čovjeka. Pogledajte Ga u pustinji kušnji! Postio je četrdeset dana i četrdeset noći, izdržao je najžešće napade sila tame. Sam je gazio “u kaci ... od narodâ nikog ne bijaše” s Njim (Izaija 63,3). Sve to nije činio radi sebe, već da bi raskinuo lanac kojim je Sotona držao u ropstvu ljudski rod. (RH, 15. ožujka 1887.)

Kao što je Krist u svojoj ljudskoj naravi tražio snagu od Oca da izdrži nevolje i kušnje, tako moramo činiti i mi. Mi trebamo slijediti primjer Božjeg bezgrešnog Sina. Svakoga dana potrebna nam je pomoć, milost i sila s Izvora svake sile. Mi trebamo osloniti svoju bespomoćnu dušu na Onoga koji nam je spreman pomoći u svakom času potrebe. Često zaboravljamo Gospodina, dajemo maha svojim sklonostima i tako gubimo bitke koje smo morali dobiti.

Ako budemo pobijedeni, bez oklijevanja se pokajmo i prihvatimo oprost koje će nas dovesti u povoljan položaj. Ako se pokajemo i vjerujemo, dobit ćemo silu očišćenja od Boga. Njegova spasonosna milost obilno nam je ponuđena. Njegov oprost je dan svima koji ga žele prihvatiti. ... (HP 50)

26. rujna 2020.

Branitelj sličan Kristu

“Ipak vam istinu velim; vama je bolje da ja odem, jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama. Odem li, poslat ću ga k vama.” (Ivan 16,7)

Branitelj kojega će Isus prema obećanju poslati nakon svojeg odlaska na Nebo, to je Sveti Duh u svoj “punini Božanstva”. On će objaviti silu božanske milosti svima koji prime Krista i povjeruju u Njega kao u svojega osobnog Spasitelja.

U posvećenom radniku za Boga, gdje god se nalazio, nastava Sveti Duh. Riječi izgovorene učenicima, upućene su i nama. (*Djela apostolska*, str. 32)

Nema takvog Branitelja kao što je Krist, tako nježnog i tako iskrenog. Njega dira svijest o našim slabostima. Njegov Duh obraća se našem srcu. Okolnosti nas mogu rastaviti od naših prijatelja; široki, nemirni ocean može se prepriječiti između nas i njih. Iako i dalje uživamo njihovo duboko prijateljstvo, oni nam ga nisu u stanju pokazati. ... Nikakva okolnost, nikakva udaljenost ne može nas rastaviti od nebeskog Branitelja. Gdje god se našli, kamo god pošli, On je uvijek s nama, Branitelj nam je poslan umjesto Krista da nam pomaže umjesto Njega. On je uvijek s naše desne strane, upućuje nam utješne, nježne riječi, podupire nas, okrepljuje, podiže i razvedrava. Utjecaj Svetoga Duha, to je isto što i Kristov život u našoj duši. Sveti Duh djeluje u svakome i preko svakoga koji primi Krista. Onima koji Ga poznaju, taj isti Duh svojim boravkom u srcu donosi plodove — ljubav, radost, mir, trpljenje, nježnost, dobrotu, vjeru. (KH 171)

Sveti Duh uvijek prebiva u onome tko teži za savršenstvom kršćanskog karaktera. On mu daje prave pobude, živo i aktivno načelo kojim dušu koja se trudi, bori i vjeruje podupire u svakoj nevolji i svakoj kušnji. Sveti Duh krijepi vjernika kada je izložen mržnji svijeta i neprijateljstvu rođaka, dok se bori s razočaranjima, sa sviješću o svojem nesavršenstvu, s pogreškama koje je učinio u životu. Zahvaljujući neusporedivoj čistoći i savršenstvu Isusa Krista, pobjeda je osigurana svima koji gledaju na Začetnika i Završitelja naše vjere. (RH, 30. studenoga 1897.)

“Ljudi ne dolaze u zajednicu s Nebom tražeći neko sveto brdo ili hram. Vjera se ne smije ograničiti na vanjske oblike i obrede. Vjera koja dolazi od Boga jedina je vjera koja vodi k Bogu. Da bismo Mu pravilno služili, moramo biti rođeni od božanskog Duha. To će očistiti srce i obnoviti um, omogućavajući nam da bolje upoznamo i više volimo Boga. To će nam dati dragovoljnu poslušnost svim Njegovim zahtjevima. To je pravo bogoslužje. To je plod djelovanja Svetoga Duha. Svaku iskrenu molitvu Duh oblikuje i Bog prima takvu molitvu. Kad god duša čezne za Bogom, pokazuje se djelovanje Duha i Bog će se otkriti takvoj duši. Bog traži takve poštovatelje. On čeka da ih primi i da ih učini svojim sinovima i kćerima.”

(Ellen G. White, *Isusov život*, 139)

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com